

Aroniga kunninga ette, ja passus, Israe-
lile lubba, Egiptuse maalt ärraminna, ja teg-
gi omma kõnne kinnitamiseks mõnda imme-
teggo. Agga Baraol polnud ei koggoniste
sedda meelt, ni suurt hulka allamaid maalt
laska ärraminna, ja ei annud enne järrele,
kui Jummal tedda ja temma maad rānga
nuhtlustega sai nuhtelnud. Need ollid, et
kõik wessi werreks ja ma konne täis sai; et
täid ja pahhad linnud kõik moad waewasid;
et pärrast neid suur weiste-katt tullid; et in-
nimestele willid ja muhhud külge löid; et
nisuggune rahhe saddo tullid, mis weel ilmas-
ki ma peal polle nähtud, sest et kõik purruks
lõid ja rahwast ja weiksid tappis; et selle peale
Jummal hommiko-ma kili parwed nuhtlu-
seks läkkitas, mis kõik ärrakautasid, mis rah-
hest olli järrele jänud, ja kõik puud walgeks
ja maad mustaks söid. Sest Jehowa ütles:
nemmad peawad mapinda katma. Siis tullid
pilkane pimmedus, mis kolm päwa maad kat-
tis; et ei õ egga päwa wahhet ei olnud.
Kui Barao südda ikka weel kõwwaks jäi,

siis surrid ühhel õsel kõik esimesed poeglap-
sed, ni hästi Barao esimene poeg, kes tem-
ma aujärke pidid pärrima, kui ka kõige al-
wema inimeste poead, ka kõik lojuste essi-
mesed issased lomad. Müüd olli suur kaeb-
dus Egiptuse-maal, ja Barao tundis, et sur-
relik asjata Issanda nõu wastopanneb. Ta
kutsus Mosest ja Aronit ja ütles neile: min-
ge mo rahwa seast ärra; minge ärra Israeli
rahwaga. Nemmad ollid jo kõik endid selle
wasto walmistanud. Igga perrekond, wal-
mis tele minnemas, söid weel üht talle, kelle
werrega omma majja ukse pida wärwisid,
ja fire pärrast hapnemata leiba kõrwa wõt-
sid. Sedda pidid pärrast igga aasta Pa sa
nimme al, mällestuseks teggema, et Jum-
mal neid Egiptusest peastnud. Neid, kes
ärraminnemas ollid, olli 600,000 meest, il-
ma laste arwamata. Agga kui rahwas Egiptu-
tusest ollid wäljaläinud ja Punnase-merre
pole minnemas, kahhetes Barao, et ta
neid lastnud ärraminna; wöttis kõik omma
wäehulga kofko, aias neid takka ja tahtis